

Czóbel Minka

Virrasztó

Meghalt az ifjú apáca -
Egy lázbeteg majom
Bejő a halottas szobába
Az ablakon.

Leül a fehér szűzi ágyra
A halotthoz közel,
Lepleit össze-vissza-hányja
Sovány-ujjú, forróan égő
Kezeivel.

Karját kinyújtja hosszan, hosszan -
Kezével játszana.
Lassan tolul be a szobába
Az éjszaka.

Hajlik feléje, a sötétbe
Letépi fátyolát.
Tömjénillat sűrűn megszállta
A kis szobát.

Bársony sötétből fel-felvillan
S csukott szemén
Halott leánynak, végig illan
Egy gyertyafény.

A majom vékony hosszú ujja
Lázforróságban ég,
Fogdossa félve a halott szűz
Jeges kezét.

Most hajlik hozzá hosszú csókra
Átöleli nyakát,
Csókolja lassan embermódra
Kék ajakát.

Csókolja hosszan, önfeledten,
Míg mind besiklanak
Halott leány kék ajakába
A fehér fényű, hegyes élű
Állatfogak.